

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Portugalin viranomaiset eivät ole toteuttaneet tarvittavia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että juomavedeksi tarkoitetut vedet täyttävät direktiivin 80/778/ETY liitteessä I mainitut vaatimukset ja näin ollen Portugalin tasavalta ei ole säädetyssä määräajassa noudattanut kyseisen direktiivin 7 artiklan 6 kohdan mukaisia velvoitteitaan. Se tosiseikka, että Portugalin tasavalta on yrittänyt toteuttaa toimenpiteitä, joiden ensisijaisena tavoitteena on Portugalin viranomaisten mukaan juomaveden laadun sellaiselle tasolle saattaminen, että se on yhteisön normatiivisten puitteiden mukainen, ei riitä sen perustelemiseksi, että tämä jäsenvaltio ei ole noudattanut sille kuuluvia jäsenyysvelvoitteitaan.

(¹) EYVL L 229, 30.8.1980, s. 35.

S.A. Eduardo Vieiran 13.6.2003 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kolmannen jaoston asiassa T-126/01, S.A. Eduardo Vieira vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 3.4.2003 antamasta tuomiosta

(Asia C-254/03 P)

(2003/C 184/48)

S.A. Eduardo Vieira, edustajinaan Ramón García-Gallardo ja Dolores Domínguez, on valittanut 13.6.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kolmannen jaoston asiassa T-126/01, S.A. Eduardo Vieira vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 3.4.2003 antamasta tuomiosta.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. ottaa valituksen tutkittavaksi
2. kumoaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kolmannen jaoston asiassa T-126/01, S.A. Eduardo Vieira vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 3.4.2003 antaman tuomion
3. velvoittaa komission korvaamaan kokonaisuudessaan sekä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa aiheutuneet että yhteisöjen tuomioistuimessa aiheutuvat oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on rikkonut yhteisön oikeutta. Väite jakautuu kuuteen valitusperusteeseen:

- Euroopan talousyhteisön ja Argentiinan tasavallan välisistä merikalastussuhteista tehdyn sopimuksen (EY-Argentiina

-sopimus) rikkominen riidanalaisen päätöksen oikeudellisen perustan osalta. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen mukaan komissiolla oli asiallinen toimivalta pitää asetusta N:o 4253/88 ja erityisesti sen 24 artiklaa rahoitustuen vähentämispäätöksen oikeudellisena perustana. EY-Argentiina -sopimuksessa otetaan kuitenkin käyttöön erityinen oikeudellinen järjestely, jota sovelletaan sen soveltamisalalla perustettuihin yhteisyrityksiin, minkä vuoksi yleiset säännökset eivät ole sovellettavissa ilman sopimuksen nimenomaista viittausta, joka on tehty ainoastaan hankkeiden hyväksyttäväksi esittämisen ja maksuvaatimusten esittämisen osalta.

- EY-Argentiina -sopimuksen rikkominen sekakomission ja Argentiinan viranomaisten aseman osalta. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että komissiolla ei ollut velvollisuutta kuulla sekakomissiota eikä myöskään Argentiinan viranomaisia päättäessään vähentää rahoitustukea. Tällä tavoin sopimuksella perustettu institutionaalinen järjestelmä on jätetty huomiotta.
- EY-Argentiina -sopimuksen rikkominen siltä osin kuin asetuksen N:o 4028/86, joka on kumottu 1.1.1994 eikä näin ollen ole sovellettavissa esillä olevaan asiaan, 44 artiklassa tarkoitettua menettelyä on sovellettu rahoitustuen vähentämismenettelyyn. Näin ollen pysyvän kalatalouden rakennekomitean kuulemisella ei ole ollut oikeudellista perustaa.
- EY-Argentiina -sopimuksen rikkominen siltä osin kuin asetusta N:o 3699/93 on sovellettu laskettaessa rahoitustuen vähentämisen määrää. Komission olisi pitänyt soveltaa kyseiseen asetukseen tukeutuvaa vähennystä, mutta silti EY-Argentiina -sopimuksen rajoissa ja ottaen huomioon sen taulukot. Asetuksen N:o 3699/93 taulukon soveltaminen merkitsee lisäseuraamusta tuensaajalle.
- Yhteisön oikeuden rikkominen ylivoimaisen esteen osalta. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on jättänyt huomiotta komission velvollisuuden luonnehtia määrätyt tapaukset ylivoimaisiksi esteiksi.
- EY-Argentiina -sopimuksen rikkominen siltä osin kuin argentiinalaiselta kalastuspaikalta poistuminen on edellyttänyt komission lupaa. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että kantajalla oli velvollisuus ilmoittaa komissiolle hankkeen täytäntöönpanoon liittyvistä vaikeuksista eikä se voinut poistua yksinomaan Argentiinan talousvyöhykkeeltä ilman komission ennakkolupaa. Jos kuitenkin katsotaan, että kyseessä on "kansainvälinen osa", Argentiinan viranomaisten antamaa ennakkolupaa on pidettävä riittävänä.